

Livet til en annen

Nå sitter jeg på flyet på vei til Brasil. Det er meg – [Navn], pappa, mamma og lillebroren min [Navn] som reiser med mange vi ikke kjenner. Vi skal nemlig til regnskogen i Brasil til Indianere og prøve å leve deres liv i en uke. Jeg både gleder meg og gruer meg. Aldri noen gang har jeg vært på en ekspedisjon som dette. Jeg lurer på hvordan det skal gå med skrekken min for krypdyr...

Når vi ankommer flyplassen i Rio er det rett i et nytt fly der det bare er min og de fire andre familiene. Det er fordi at for å kunne lande «in the middle of nowhere», må vi ha et lite fly, for det er umulig å komme dit med bil. Reisen til nå har vært gøy og lang. Jeg har blitt kjent med to andre jenter på min alder. Vi har de samme interessene og de samme fobiene. Det kan jo både være positivt og negativt, men det vil nok vise seg etter hvert.

Etter 8 timer med reising og en grusom landing i regnskogen er vi endelig fremme. Takk og lov! Nå har jeg mest lyst å kaste meg ned i en seng å sove, siden det egentlig er natt for oss, men her er det selvfølgelig midt på dagen. Alt på grunn av de dumme tidsforskjellene! Nå kommer en mann (som ser ut som han går i bleie) gående mot oss med en gigantisk fjærhatt og en blomsterkrans rundt halsen, han har til og med fullt av maling over hele kroppen sin! Han snakker på et merkelig språk som jeg aldri kommer til å forstå, men heldigvis viser han tegn med kroppen sin. Det ser ut som han vil ønske oss velkommen og vise oss veien bort til husene som er lenger bak i skogen. Han virker hyggelig, men han er ikke så lett å forstå, men han synes sikkert det er kjempevanskelig å forstå oss også. Mens vi går bortover er det mange som ser rart på oss, men det er mange som roper noe og smiler også, de prøver sikkert å si hei eller noe sånt.

Nå når folka her har vist oss rundt på området og gitt oss senger og forskjellig skal vi spise mat. Maren, som er en av jentene jeg har blitt kjent med, sier at vi skal ha grønnsaksuppe til middag. Jeg kjenner at jeg er så syyyuykt sulten nå! Jeg har ikke spist på 5 timer! Vi fra Norge går samla bort til plassen vi skal spise på. Det er ikke et kjøkken sånn som vi har, med bord og stoler og skap og forskjellig. Neida det er noen trebenker på bakken og et bål med en steinplate, men de har noen kjeler og steikepanner da. Og Maren hadde rett, det er grønnsaksuppe. Det lukter skikkelig godt. Vi får utdelt skål og skei laget av tre. De er kjempe hyggelige og tømmer oppi suppe til alle sammen. Den er veldig god og er sikkert veldig sunn, siden de dyrker og fanger all maten selv.

Etter middagen går vi en tur og får en litt lengre omvisning enn vi hadde før i dag. Når vi er ferdige med det er alle utrolig slitne og trøtte. Foreldrene våre bestemmer at vi alle burde gå å legge oss, så vi er utkvilt til neste dag. Sengene våre er heller ikke de samme som hjemme i Norge, her ligger vi på en madrass som er inn i en slags netting som ligner på en sånn himmelseng som jeg hadde når jeg var mindre. De har også laget noen ulltepper til oss som jeg synes klør noe forferdelig! Derfor la jeg meg med superundertøy under, for selv om det er kjempevarmt om dagen,

så er det ganske kaldt om natta faktisk.

Når jeg våkner neste morgen er jeg den første som våkner. Da står jeg bare opp å skifter til shorts og t-skjorte, smører på meg solkrem og insektspray. Så legger jeg meg i senga igjen for å skrive i dagboka jeg har med ned hit. Den kan jeg godt vise for dere når jeg kommer hjem hvis dere vil. Jeg har med polaroid kamera mitt også, slik at jeg kan ta bilder å lime de inn i boka.

Etter at alle har våknet og fått ordnet seg, møter vi Yoki, som var den mannen som viste oss rundt i går. Han er lederen for alle som bor her og sørger for at alt er som det skal. Jeg har forresten glemt å fortelle dere hvem som bor her. Det er en stor familie på omtrent 30 stykk, med mange generasjoner. Slik bor de fleste i regnskogen. Så det er flere mil å gå til nærmeste «nabo». Yoki ber oss å bli med å hjelpe familien hans å ordne frokost. Jeg, pappa, Maren og Cecilie som er den andre jenta jeg ble kjent med, fikk i oppdrag å kjære opp kjøtt til pålegg. Gudene vet hvilket kjøtt det er, men det er nok best om jeg ikke får vite det.

Maten var faktisk kjempegod og jeg spiste kjøtt og brød. Nå skal vi ut å jakte. Det blir både skummelt og gøy. For jeg hater å drepe dyr. Jeg skjønner jo at vi trenger mat og det er jo godt når jeg spiser det, men alt det som skjer før jeg spiser det, hater jeg! Pappa sier at Yoki forklarte at vi skulle skyte pil og bue på dyr som ligner på det som er hjort i Norge.